El fons bibliogràfic de Manuel Brunet s'incorpora a la Biblioteca de la UdG

El divendres 5 de desembre va tenir lloc a la Biblioteca de la Facultat de Lletres l'acte de donació del fons bibliogràfic de Manuel Brunet i Solà, que s'incorporarà un cop catalogat al catàleg general de la Biblioteca de la UdG. Manuel Brunet (Vic, 1889 - Figueres, 1956), escriptor postnoucentista (en un sentit culturalment ampli del mot noucentista) i autor entre d'altres escrits d'*El meravellós desembarc dels grecs a Empúries*, va vehicular la seva ambició d'escriptor en el periodisme de la primera meitat del segle XX: va dirigir el setmanari *Mirador*, va ser articulista de *La Veu de Catalunya*, col·laborador de Francesc Cambó i membre del consell de redacció de la revista *Destino*. A l'acte hi van assistir la filla (Teresa Brunet) i els familiars més propers de Manuel Brunet, vinculats a Castelló d'Empúries i a l'Empordà, "Grècia és l'Empordà", com li agradava dir a ell mateix.

Xavier Pla (doctor en Literatura Catalana Contemporània i director de la tesi que Francesc Montero està enllestint sobre aquest escriptor) s'hi referia com un "personatge poc conegut i menys reconegut", una figura complexa i incòmoda de qui Mn. Modest Prats, professor emèrit de la Facultat de Lletres, li va donar la primera notícia. Francesc Montero va destacar que la seva complexitat està en la seva condició de "vencedor vençut" i en la "difícil situació" que va haver de viure com a catalanista catòlic conservador després de la Guerra, quan, amb austeritat, va aconseguir continuar vivint de l'escriptura.

El llegat de Manuel Brunet, interessant per als estudiosos de la cultura catalana del segle XX, el formen un miler de volums, principalment de literatura catalana i política estrangera, alguns dels quals el refermen com a un dels analistes de política internacional més importants de la primera meitat del segle XX a Catalunya. El fons inclou també manuscrits d'obra inèdita, obra inacabada i correspondència amb escriptors i polítics.

La Universitat de Girona té un fons bibliogràfic jove que, gràcies a la política de donatius i acceptacions de fons particulars "del tot encertada" (en paraules del vicerector de Relacions Institucionals, Societat i Cultura, Joaquim M. Puigvert), s'ha incrementat i millorat sensiblement i ha ajudat la seva biblioteca a convertir-se en la sisena més ben valorada de l'Estat. Aquesta política ha permès dotar la Biblioteca amb els fons Prudenci i Aurora Bertrana, Josep Ferrater Mora, Christopher Small, Robert Brian Tate, Pierre Vilar i Jaume Vicens Vives.

Crêperie Bretonne

20%
descompte
amb la presentació de
la targeta UdG,
excepte
divendres nit, dissabtes,
diumenges i festius

Crêperie Bretonne

Cort Reial, 14
Tel. 972 21 81 20
www.creperiebretonne.com

Químics pel medi ambient: EMEC9

Del 3 al 6 de desembre va tenir lloc, a l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Girona, la Novena Trobada de Química del Medi Ambient, que, sota l'acrònim d'EMEC9, va reunir més de cent trenta investigadors de vint-i-sis països diferents. Molts d'ells eren membres de l'ACE, l'Association of Chemistry and Environment. L'EMEC9 ha pretès, per uns dies, ser el fòrum de discussió de la química del medi ambient a Girona. Al congrés s'ha parlat dels darrers avenços en les tècniques d'anàlisi, que han de permetre descobrir les traces dels contaminants emergents. També s'ha tractat de la reutilització dels residus i de l'aprofitament dels sòls contaminats. La trobada ha servit per donar a conèixer els darrers avenços en aquest camp tan complex en què s'interrelacionen la química i el medi ambient. La gran diversitat d'investigadors ha demostrat com s'estén arreu d'Europa l'interès per aquesta mena de recerques.
Al voltant d'aquestes ponències s'han desplegat 62 comunicacions i s'han presentat 65 pòsters.
Un equip coordinat per Isabel Villaescusa ha estat el responsable de l'EMEC9. Villaescusa, investigadora principal del grup de recerca en Metalls i Medi Ambient, forma part del Consell de Direcció de l'ACE, el qual li va encomanar l'organització de la trobada. La investigadora gironina considera que, a més de l'avenç en el coneixement, aquests congressos contribueixen a fer que les relacions entre els investigadors s'enforteixin cada cop més i que, com a resultat, sorgeixi la possibilitat de promoure la publicació d'articles conjunts o de fomentar la mobilitat dels estudiants. L'EMEC9 ha tingut el suport de diverses institucions, entre les quals destaquen l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR) i del Ministeri de Ciència i Innovació.

CONTAMINANTS EMERGENTS

La contaminació del planeta és un problema que ens afecta a tots. N'hi ha d'una mena que ens estreny de manera ben visible. Però, de vegades, la pol·lució arriba de manera insospitada o en uns nivells que són difícils de mesurar, gairebé invisibles. És per aquest motiu que els químics s'especialitzen a trobar aquests rastres en el medi ambient i ens alerten de les conseqüències que aquests contaminants invisibles anomenats *emergents* tenen per a la salut. En són un exemple els residus dels medicaments, perquè, un cop han estat metabolitzats per un organisme viu, s'excreten i tornen al medi ambient i, d'aquí, a la cadena alimentària.
Cal tenir en compte que no només els humans prenem medicaments: les plantes, els animals o els peixos també ho fan, perquè els en donem. És cert que les quantitats produïdes per un individu són inapreciables, però, multiplicades pels milions que en poden arribar a produir, representen un volum important i un nou risc, amb uns efectes encara no prou ben coneguts. Els químics del medi ambient busquen solucions a problemes com aquest. Més d'un centenar es van reunir a Girona per avançar en la recerca i aportar-hi solucions.

Eugeni d'Ors, reexaminat

Des del 2002, la Càtedra Ferrater Mora organitza regularment simposis sobre el pensament i l'obra de grans figures catalanes contemporànies. Fins ara se n'havien dut a terme sobre Ferrater Mora, Eusebi Colomer, Ramon Turró, Joaquim Xirau i Eduard Nicol. Els resultats dels quatre primers simposis estan ja publicats a *Documenta Universitaria*. El volum sobre Eduard Nicol sortirà properament.

Enguany hem girat la nostra atenció cap a la figura d'Eugeni d'Ors, un dels nostres pensadors "maleïts", perquè entorn d'ell s'han congriat elogis enormes i retrets severíssims. Al capdavall va ser un dels intel·lectuals més influents en la política cultural i en el pensament civil de Catalunya durant els primers vint anys del segle XX (recordem el seu extraordinari *Glossari*). Després va perdre influència oficial i va abandonar Catalunya i el català per traslladar-se a Madrid, on va col·laborar amb el falangisme i amb el règim franquista, fins que va tornar a Catalunya i va morir el 1954 a Vilanova i la Geltrú, als 73 anys.

Eugeni d'Ors no és, doncs, una figura còmoda, ni fàcil. Això és el que ha posat en relleu el Simposi, que, amb nou ponències i cinc comunicacions dels millors coneixedors de la seva obra, ha abordat, des d'angles diversos i amb perspectives sovint oposades, la complexitat del seu pensament i de la seva ideologia. Els molts assistents al Simposi han pogut participar, durant dos dies (27 i 28 de novembre), en una experiència riquíssima d'anàlisi i debat. Tal com es pretenia, s'ha reexaminat la importància, la vigència, el judici a un dels pensadors de referència inexcusable en el panorama català recent.

És una llàstima que encara no disposem de l'edició completa de l'obra catalana d'Ors. Després d'haver-hi treballat durant molt temps Josep Murgades (UB), va ser Xavier Pla (UdG) qui va assumir l'encàrrec d'acabar la feina. Tots dos han participat també en el Simposi. Amb ells esperem que l'edició pugui arribar a completar-se aviat. Mentrestant, disposarem, quan properament es publiquin els resultats del Simposi, d'una nova eina de reflexió i d'estudi. El creador del noucentisme no solament es va convertir –ell ho volia, gairebé ho exigia– en mestre de diverses generacions d'intel·lectuals, sinó que, més de cinquanta anys després de la seva mort, continua sent un escriptor amb una prosa que fa goig de llegir, un pensador ben informat que sempre resulta estimulant, un ideòleg que incita a la controvèrsia i excita sovint debats i judicis molt durs. Per entendre bé l'evolució del pensament i de la cultura al nostre país, no podem prescindir de l'obra d'Eugeni d'Ors. Això és el que ha posat en relleu aquest Simposi. Per això ha valgut tant la pena.

Josep-Maria Terricabras,
director de la Càtedra Ferrater Mora
Girona, desembre de 2008